

i. forbrydelser, der omfattes af den internationale konvention til bekæmpelse af terrorbombning, vedtaget i New York den 15. december 1997,

j. forbrydelser, der omfattes af den internationale konvention til bekæmpelse af finansieringen af terrorisme, vedtaget i New York den 9. december 1999.«.

3. Teksten i konventionens artikel 1 suppleres med følgende stykke:

»2. For så vidt forbrydelserne ikke er omfattet af de i stk. 1 anførte konventioner, gælder med henblik på udlevering mellem kontraherende stater det samme ikke blot for som gerningsmand at have begået de ovennævnte forbrydelser, men også for:

a. forsøg på at begå nogen af disse ovennævnte forbrydelser,

b. medvirken til disse ovennævnte forbrydelser eller til forsøg herpå,

c. organisering af udførelsen af eller pålæg til andre om at begå eller forsøge at begå en af disse ovennævnte forbrydelser.«.

Artikel 2

Konventionens artikel 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Det samme skal gælde:

a. forsøg på at begå nogen af de ovennævnte forbrydelser,

b. medvirken til nogen af de ovennævnte forbrydelser eller til forsøg herpå,

c. organisering af udførelsen af eller pålæg til andre om at begå eller forsøge at begå en af de ovennævnte forbrydelser.«.

Artikel 3

1. Teksten i konventionens artikel 4 bliver til stk. 1, og ved slutningen af dette stykke tilføjes et nyt punktum med følgende ordlyd: »De kontraherende stater forpligter sig til i enhver udleveringskonvention, der efterfølgende indgås mellem dem, at anse sådanne forbrydelser som forbrydelser, der kan medføre udlevering.«.

2. Teksten i konventionens artikel 4 suppleres med følgende stykke:

»2. Når en kontraherende stat, som betinger udlevering af, at der eksisterer en traktat herom, modtager en begæring om udlevering fra en anden kontraherende stat, som den pågældende

kontraherende stat ikke har indgået nogen udleveringstraktat med, kan den anmodede kontraherende stat efter eget skøn betragte denne konvention som hjemmel til at foretage udlevering i forbindelse med en af de i artikel 1 og 2 anførte forbrydelser.«.

Artikel 4

1. Teksten i konventionens artikel 5 bliver til stk. 1.

2. Teksten i konventionens artikel 5 suppleres med følgende stykker:

»2. Intet i denne konvention skal fortolkes som forpligtende den anmodede stat til udlevering, hvis den person, som udleveringsanmodningen angår, risikerer at blive udsat for tortur.

3. Ej heller skal noget i denne konvention fortolkes som forpligtende den anmodede stat til udlevering, hvis den person, som udleveringsanmodningen angår, risikerer at blive udsat for dødsstraf eller, hvis lovgivningen i den anmodede stat ikke giver mulighed for livstidsstraf, for livstidsstraf uden mulighed for prøveløsladelse, medmindre den anmodede stat efter gældende konventioner er forpligtet til udlevering, såfremt den begærende stat afgiver en efter den anmodede stats opfattelse tilstrækkelig garanti for, at den pågældende person ikke vil blive idømt dødsstraf, eller at en sådan eventuelt idømt straf ikke vil blive fuldbyrdet, eller at den pågældende ikke vil blive udsat for livstidsstraf uden mulighed for prøveløsladelse.«.

Artikel 5

Efter konventionens artikel 8 indsættes som ny artikel:

»Artikel 9

De kontraherende stater kan indbyrdes indgå bilaterale eller multilaterale aftaler for at supplere konventionens bestemmelser eller for at fremme anvendelsen af dens principper.«.

Artikel 6

1. Konventionens artikel 9 bliver til artikel 10.

2. Den nye artikel 10, stk. 1, affattes således:

»Europarådets styringskomité vedrørende kriminalitetsspørgsmål (CDPC) er ansvarlig for at